

Bovbjerg: Det lovforslag, vi her behandler, benævnes populært ligningsloven, selvom dets titel er „Forslag til lov om visse midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten“.

Vi har vist alle visse ting, der vender tilbage i vor tilværelse. Således er der i tiden ind under jul altid tilbagevendende ting, der fortæller os, at julen nærmer sig. Her i det høje landsting er det bl. a. ligningsloven. Når den forelægges, ved vi, at julen ikke er langt borte. Denne lov skal jo gennemføres hvert år, og selvom der i almindelighed ikke sker store ændringer, må loven selvfølgelig føres å jour.

Lovforslaget har været underkastet en grundig udvalgsbehandling i det andet høje ting. Nu er det ikke min mening at underkende dette arbejde, men jeg kunne dog have ønsket, at vi også her i dette høje ting havde fået lejlighed til i et udvalg at drøfte enkeltheder i lovforslaget. Det lader sig imidlertid ikke gøre på grund af det fremskredne tidspunkt.

Jeg skal nævne de væsentligste ændringer. Fradraget for udgifter til forsikring, altså livsforsikring, ulykkesforsikring o. s. v., forhøjes fra 400 til 600 kr. Det er for såvidt kun en ajourføring af satsen i statsskatteloven af 1922.

Ligeledes sker der en ajourføring af lovens § 5, der omfatter alders- og invaliderentmodtagere m. fl. og alle, der er fyldt 65 år. Det drejer sig her om nedslag i selve indkomstansættelsen efter bestemte regler. Hvis vi brugte de regler, der gjaldt efter sidste års ligningslov, ville det gå sådan, at aldersrentenydere, der i mellemtiden har fået deres rente forhøjet, ville komme til at betale en del mere i skat. Det er det, der undgås ved denne ajourføring, der her finder sted. Endvidere er der en bestemmelse om, at eengangstillægget, der udbetales til alders- og invaliderentmodtagere den 1. januar 1952, fritages for beskatning.

De ændringer, jeg her har nævnt, er efter min mening naturlige og rigtige.

Som noget nyt gives der nu efter nærmere angivne regler ret til et fradrag i indkomsten på 300 kr. Dette fradrag afløser de såkaldte individuelle fradrag for lønmodtagere, altså fradrag for befordringsgodtgørelse, smudstillæg o. s. v. Fradraget kan dog højst udgøre 10 pct. af lønindtægten. Det betyder for såvidt en forenkling af administrationen og ligningsarbejdet, men der kan efter min mening ved disse reglers administration i praksis blive nogen tvivl med hensyn til, hvem der falder ind under bestemmelsen.

På dette tidspunkt skal jeg dog ikke komme nærmere ind derpå, men kun nævne, at reglen kun omfatter lønmodtagere; det er muligt, at der også burde være taget hensyn til pensionister. De pensionister, der er fyldt 65 år, falder ind under reglerne i § 5, men der er jo også pensionister, der er under 65 år, og de er forbigået i forslaget; det er vistnok forkert.

Løvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Malchau: Det vil sikkert blive hilst med tilfredshed af alle skatteydere, at det tilladte forsikringsfradrag på 400 kr., der jo går helt tilbage til 1922, nu bliver forhøjet. Man havde måske nok ventet, at forhøjelsen var blevet endnu større, end den bliver ved det foreliggende lovforslag. Den foreslåede forhøjelse til 600 kr. betyder jo kun en ren ajourføring under hensyn til pristallet, for selv det nu foreslåede fradrag dækker jo for mange skatteyders vedkommende ikke nær de faktiske udgifter til pensions-, livs- og sygeforsikring m. m. Dette gælder således langt de fleste privatfunktionærer, som dog ved en for dem og deres økonomi meget tyngende forsikringsforpligtelse søger selv at sikre deres alderdom og derved sparer det offentlige for store udgifter. Jeg går dog ud fra, at det sidste ord ikke er sagt i denne sag. Forhøjelsen af fradraget fra 400 til 600 kr. betyder i hvert fald en forbedring og et skridt i den rigtige retning, og som den højtærede minister sagde i sin forelæggelsestale, er dette også kun at betragte som en foreløbig løsning.

Jeg skal dog ikke undlade ved denne lejlighed i lighed med det ærede medlem hr. Alfred Kristensen at udtrykke håb om, at den endelige skattereform ikke vil lade vente altfor længe på sig. Vi trænger til den; det vil enhver, der har med skatter og skattesager at gøre, kunne skrive under på.

Endvidere indeholder forslaget en nydannelse, nemlig bestemmelsen om, at der indføres et lønmodtagerfradrag på indtil 300 kr. Dette anser jeg for en fornuftig og hensigtsmæssig ordning. Motiverne for reglen synes dog at være noget uklare. I hvert tilfælde gives der flere forskellige forklaringer på, hvad der ligger til grund for, at vi nu får dette fradrag. Det er vel at betragte som en retfærdighedshandling overfor lønmodtagerne, men det skal også virke forenkende med hensyn til ligningsmyndighedernes arbejde, siger man, idet det er hensigten samtidig at lade en række hidtil tilladte småfradrag bortfalde, således visse